



**Opinia do ustawy o weteranach działań poza granicami państwa
(druk nr 1273)**

I. Cel i przedmiot ustawy

Powstanie przedłożonej Senatowi ustawy wiąże się z aktywną rolą Polski na arenie międzynarodowej oraz z przynależnością naszego państwa do takich organizacji międzynarodowych jak: Organizacja Narodów Zjednoczonych, Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, Organizacja Traktatu Północnoatlantyckiego oraz Unia Europejska. Budowa międzynarodowego pokoju i zwalczanie terroryzmu uzasadniają zauważalny udział Polaków w zagranicznych misjach pokojowych, stabilizacyjnych i innych działaniach o podobnym charakterze. Możliwość użycia Sił Zbrojnych poza granicami państwa przewiduje art. 117 Konstytucji oraz znajdująca w tym przepisie oparcie ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa.

Aktywny udział polskich żołnierzy i funkcjonariuszy w konfliktach zbrojnych lub w akcjach mających na celu wzmocnienie sił państwa albo państw sojusznicznych, w misjach pokojowych oraz w akcjach zapobiegania terroryzmowi przynosi chlubę krajowi lecz nie pozostaje bez konsekwencji dla zdrowia fizycznego i psychicznego ludzi uczestniczących w tych działaniach.

Celem niniejszej ustawy jest uhonorowanie i wsparcie osób biorących udział w działaniach poza granicami państwa po ich powrocie do kraju. Szczególnie ważne jest podkreślenie uprawnień osób poszkodowanych czyli takich, które biorąc udział w działaniach poza granicami państwa, doznały wskutek wypadku uszczerbku na zdrowiu lub zachorowały podczas wykonywania zadań lub obowiązków służbowych za granicą.

Ustawa wprowadza do krajowego porządku prawnego nowe kategorie podmiotów, którymi będą "weteran" i "weteran poszkodowany". W art. 4 ustawy zawarty jest słowniczek, w którym zdefiniowano na użytek ustawy 19 innych pojęć, między innymi: "skierowanie", "działania poza granicami państwa", "misja pokojowa lub stabilizacyjna", "kontyngent policyjny" "organizacja międzynarodowa", "funkcjonariusz", "funkcjonariusz ABW" oraz "żołnierz".

Uzyskanie statusu weterana lub weterana poszkodowanego (na wniosek zainteresowanej osoby na podstawie decyzji administracyjnej odpowiedniego ministra) będzie zapewniać dostęp do całego szeregu uprawnień.

Oprócz uprawnień, które mają charakter honorowy weteranom przysługiwać będą uprawnienia o charakterze socjalnym i majątkowym, finansowane zarówno z budżetu państwa jak i z funduszy ubezpieczenia zdrowotnego wszystkich ubezpieczonych.

Spośród uprawnień o charakterze honorowym, ustawa przewiduje m.in. ustanowienie:

- dnia 29 maja Dniem Weterana Działań Poza Granicami Państwa,
- Wojskowej Odznaki Honorowej za Rany i Kontuzje nadawanej przez Ministra Obrony Narodowej weteranom poszkodowanym-żołnierzom,
- odznaki honorowej "Za zasługi w działaniach poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej" nadawanej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych weteranom-funkcjonariuszom oraz weteranom poszkodowanym-funkcjonariuszom,
- odznaki honorowej "Za zasługi w zapewnianiu bezpieczeństwa państwa poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej" nadawanej przez Prezesa Rady Ministrów weteranom-funkcjonariuszom ABW oraz weteranom poszkodowanym-funkcjonariuszom ABW,
- prawa do jednorazowego otrzymania przez weterana poszkodowanego-żołnierza bezpłatnego umundurowania wyjściowego (w przypadku, gdy nie przysługiwały mu należności umundurowania i wyekwipowania wyjściowego w czasie pełnienia służby),
- prawa do asysty honorowej podczas pogrzebu na terytorium Polski.

Ustawa dzieli uprawnienia weteranów na takie, które będą przysługiwać wszystkim weteranom i takie które będą przysługiwać tylko weteranom poszkodowanym. Ważniejsze uprawnienia przysługujące wszystkim weteranom to:

- bezpłatna pomoc psychologiczna dla weteranów i najbliższych członków ich rodzin udzielana poza kolejnością,

- prawo do umieszczenia i pobytu w Domu Weterana – funkcjonującego jako opiekuńczo-leczniczy zakład opieki zdrowotnej i korzystania z dofinansowania takiego pobytu ze środków budżetu państwa,
- prawo ubiegania się o zapomogę w przypadku trudnej sytuacji materialnej ze specjalnych funduszy w przypadkach określonych w ustawie,
- prawo do dodatkowego urlopu wypoczynkowego w wymiarze 5 dni w roku kalendarzowym,
- prawo wliczania okresów udziału w działaniach poza granicami państwa do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

Wyłącznie weteranom poszkodowanym będą przysługiwać (ponad wyżej wymienione) następujące świadczenia i pomoc:

- zwrot kosztów przejazdu i zakwaterowania poniesionych w związku z udziałem w uroczystościach, na które został zaproszony w charakterze uczestnika działań poza granicami państwa,
- pomoc finansowa w kontynuowaniu nauki do wysokości 400% najniższej emerytury rocznie (obecna wysokość najniższej emerytury to 706, 29 zł),
- pierwszeństwo w zatrudnieniu w jednostkach organizacyjnych podległych właściwemu ministrowi.

Weteranom poszkodowanym pobierającym rentę inwalidzką z tytułu urazów lub chorób powstałych w związku z udziałem w działaniach poza granicami państwa przysługiwać będzie:

- prawo do skierowania na pobyt w sanatorium co najmniej raz na 3 lata niezależnie od przysługującego mu z tytułu zatrudnienia urlopu wypoczynkowego,
- prawo do specjalnego leczenia, przeszkolenia oraz usprawnienia w ośrodkach rehabilitacji w celu całkowitego lub częściowego przywrócenia zdolności do pracy albo zapobieżenia pogorszeniu stanu zdrowia,
- pierwszeństwo w umieszczeniu w domu kombatanta lub domu pomocy społecznej,
- zwolnienie z opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiowych i telewizyjnych,
- ulga taryfowa w wysokości 50% przy przejazdach środkami komunikacji miejskiej,
- ulga w wysokości 37% przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego i autobusowego w komunikacji krajowej.

Weteranom poszkodowanym pobierającym emeryturę lub rentę inwalidzką przysługiwać będzie dodatek weterana poszkodowanego. Jego wysokość uzależniona będzie od ustalonego procentu uszczerbku na zdrowiu i określonej ustawą stawki procentowej podstawy wymiaru, przy czym podstawę wymiaru stanowi najniższa emerytura.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Ustawa została uchwalona przez Sejm w efekcie rozpatrzenia rządowego projektu ustawy o weteranach działań poza granicami państwa (druk nr 3754, wpłynął do Sejmu 23 grudnia 2010 r.).

Pierwsze czytanie projektu miało miejsce w dniu 19 stycznia 2011 r. na posiedzeniu Komisji Obrony Narodowej i Komisji Polityki Społecznej i Rodziny.

Komisje podjęły uchwałę o skierowaniu projektu do podkomisji nadzwyczajnej. Po odbyciu siedmiu posiedzeń podkomisja przyjęła sprawozdanie w dniu 7 czerwca 2011 r.

Połączone komisje Obrony Narodowej i Polityki Społecznej i Rodziny w dniu 8 czerwca 2011 r. przyjęły projekt ustawy wraz z poprawkami.

Najważniejsze z wprowadzonych przez komisje zmian to:

- rozciągnięcie zakresu działania ustawy na funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu,
- ustanowienie odznaki honorowej "Za zasługi w zapewnianiu bezpieczeństwa państwa poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej",
- zamiana określonych w ustawie kwot (w art. 20, art. 26-28 i art. 36) przeliczeniem odnoszącym się do najniższej emerytury,
- poszerzenie i doprecyzowanie przepisów regulujących dopłaty do finansowania nauki,
- dodanie przepisu zmieniającego ustawę o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (w art. 40),
- dodanie przepisu zmieniającego ustawę o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (w art. 41) przyznającego dodatkowe uprawnienia rodzinom pracownika zmarłego podczas pobytu poza granicami państwa lub w następstwie wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaną przez niego pracą poza granicami państwa.

Drugie czytanie projektu ustawy miało miejsce na 95. posiedzeniu Sejmu. Wobec braku poprawek, niezwłocznie przystąpiono do III czytania.

Ustawa została uchwalona na tym samym 95. posiedzeniu Sejmu w dniu 30 czerwca 2011 r.

III. Uwagi szczegółowe

1. W art. 4 ustawy zawarta jest definicja "misji pokojowej lub stabilizacyjnej", która wyłącza spod działania ustawy żołnierzy, którzy uczestniczyli w akcjach ratowniczych, poszukiwawczych lub humanitarnych. Tymczasem funkcjonariusze pozostałych służb (Policja, Straż Graniczna, Straż Pożarna) uczestniczący za granicą w tego typu działaniach będą mogli wliczać okresy tego typu służby do czasu od którego uzależnione jest przyznanie statusu weterana. Wskazane jest uzupełnienie przepisów odnoszących się do żołnierzy i zaliczanie im czasu uczestnictwa w akcjach ratowniczych, poszukiwawczych lub humanitarnych do czasu niezbędnego do uznania ich za weterana (w rozumieniu uchwalanej ustawy).

Propozycja poprawki:

- w art. 4 w pkt 3 wyrazy "art. 2 pkt 1" zastępuje się wyrazami "art. 2 pkt 1 i pkt 2 lit. b";
2. W art. 4 w pkt 4 wskazane jest wprowadzenie poprawki, która służyć będzie dostosowaniu zastosowanej terminologii do tej, stosowanej w ustawie o Policji.

Propozycja poprawki:

- w art. 4 w pkt 4 wyraz "wyznaczony" zastępuje się wyrazem "wydzielony";
3. Przepisy art. 12-14 są przepisami ogólnymi odnoszącymi się do większości przepisów merytorycznych zawartych w ustawie, w związku z tym powinny być umieszczone po art. 4, czyli przed przepisami szczegółowymi (art. 5-11), które są już przepisami prawa materialnego, bezpośrednio wskazującymi kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować. Zasady techniki prawodawczej (§ 20-25) przesądzają, że konieczne jest dokonanie następującej poprawki:

Propozycja poprawki:

- art. 12-14 oznacza się jako art. 5-7;
4. W art. 16-18 ustawa wprowadza trzy różne odznaki honorowe i wprowadza ich pisownię z wielkiej litery, co nie jest zgodne z brzmieniem przepisów dwóch ustaw traktujących o odznakach honorowych - czyli z ustawą z dnia 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach (art. 2 ust. 1 pkt 1) i ustawą z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej (art. 11 ust. 1 pkt 9). Ponadto w przypadku żołnierzy odznaka honorowa jest jedną z form wyróżniania żołnierza a ich rodzaje określa Minister Obrony Narodowej w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 15 ustawy o dyscyplinie wojskowej. Należy poddać dyskusji czy forma odznaczenia (wojskowa odznaka honorowa) użyta w ustawie jest odpowiednia (w przypadku żołnierza) oraz ewentualnie rozważyć dodanie

odpowiedniej odznaki honorowej do rozporządzenia Ministra ON "Za zasługi w działaniach poza granicami Rzeczypospolitej".

Wprawdzie istnieje już wprowadzone ustawą o orderach i odznaczeniach odznaczenie wojskowe o charakterze pamiątkowym mające w nazwie wyraz "Gwiazda" (przyznawane także policjantom, Funkcjonariuszom ABW, AW, SWW, SKW, CBA, SG, i Straży Pożarnej) lecz nie ma odrębnie dla żołnierzy przyznawanej odznaki "Za zasługi w działaniach poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej", które (jak w art. 17) miałyby na względzie dodatkowe uhonorowanie osób szczególnie zasłużonych.

Propozycja poprawki:

- w art. 16 w ust. 1-3 użyte w różnej liczbie i przypadku, wyrazy "Wojskowa Oznaka Honorowa za Rany i Kontuzje" zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami "wojskowa odznaka honorowa "Za Rany i Kontuzje";
 - w art. 17 w ust. 1 i 2 oraz w art. 18 w ust. 1 i 2 wyrazy "Odznakę Honorową" zastępuje się wyrazami "odznakę honorową";
5. W art. 18 ustawa przyznaje odznakę honorową funkcjonariuszom ABW (i AW) za zasługi w zapewnianiu bezpieczeństwa państwa poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej. Tego typu działania czyli "zapewnianie bezpieczeństwa państwa", zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 7 obejmują działania funkcjonariuszy SKW i SWW, którzy nie mają prawa do uzyskania odznaki honorowej, gdyż stosuje się do nich odpowiednio przepisy dotyczące żołnierzy. Żołnierz na podstawie niniejszej ustawy może otrzymać jedynie odznakę honorową w przypadku odniesienia ran i kontuzji. Wynika z tego, że funkcjonariusze SKW i SWW będą mogli uzyskać odznakę honorową jedynie w przypadku odniesienia ran i kontuzji. Wydaje się właściwe dodanie przepisu szczególnego, który pozwoliłby objąć funkcjonariuszy SKW i SWW dobrodziejstwem możliwości bycia uhonorowanym odznaką honorową na podstawie art. 18.

Propozycja poprawki:

- w art. 18:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

"2a. Minister Obrony Narodowej może nadać weteranowi-funkcjonariuszowi Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego oraz weteranowi poszkodowanemu-funkcjonariuszowi Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego, za zasługi podczas zapewniania bezpieczeństwa państwa poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej odznakę honorową "Za zasługi w zapewnianiu bezpieczeństwa państwa poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej".",

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

"3a. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb postępowania w sprawach o nadanie odznaki, osoby uprawnione do występowania z wnioskiem o jej nadanie oraz termin rozpatrzenia wniosku,
- 2) wzór odznaki, wzór wniosku o nadanie odznaki – zawierający informację uzasadniającą jej nadanie – oraz wzór legitymacji potwierdzającej nadanie odznaki,
- 3) sposób wręczenia i noszenia odznaki,
- 4) sposób ewidencjonowania informacji o osobach wyróżnionych odznaką
- mając na uwadze sprawne przeprowadzanie postępowania, ujednoczenie sposobu składania wniosków oraz zapewnienie przyznawania odznaki osobom szczególnie zasłużonym.";

6. W art. 19 w ust. 2 ustawa przyznaje prawo do jednorazowego otrzymania przez weterana poszkodowanego-żołnierza bezpłatnego umundurowania wyjściowego (w przypadku, gdy nie przysługiwały mu należności umundurowania i wyekwipowania wyjściowego w czasie pełnienia służby). Z brzmienia przepisu wynika, że bezpłatność świadczenia odnosi się do umundurowania ale już nie do ekwipunku wyjściowego. Wymaga wyjaśnienia i precyzyjnego zapisania czy ekwipunek weteran poszkodowany-żołnierz będzie otrzymywał wraz z umundurowaniem za darmo czy będzie zań płacił.

Propozycja poprawki:

- w art. 19 w ust. 2 na końcu wyrazy " tego umundurowania" zastępuje się wyrazami "takiego umundurowania i wyekwipowania";

7. W art. 26, który reguluje zasady udzielania pomocy w finansowaniu nauki weterana poszkodowanego – żołnierza (w ust. 5) należy zmienić wyraz "kwota", ponieważ obecny ust. 3 nie zawiera konkretnej kwoty, tylko stawkę 400% najniższej emerytury, jako stawkę pełną możliwej pomocy.

Propozycja poprawki:

- w art. 26 w ust. 5 wyraz "kwoty" zastępuje się wyrazami "pełnej stawki";

8. W art. 26 w ust. 7 ustawa stanowi, że żołnierz, który nie ukończy nauki lub studiów w terminie określonym w programie nauczania lub w programie studiów musi zwrócić koszty udzielonej mu pomocy finansowej. Przepis ten nie uwzględnia możliwości zawieszenia, o której mowa w ust. 6. W przypadku przerwania studiów i zawieszenia wypłat żołnierz nie będzie w stanie ukończyć studiów w terminie. Takie rozwiązanie

powoduje sprzeczność wewnętrzną przepisów art. 26 i jest sprzeczne z zasadami zwrotu kwot przewidzianymi dla funkcjonariuszy w art. 27 ust. 6 i w art. 28 ust. 6. Podkreślenia i przedyskutowania wymaga też zróżnicowanie kwestii "nie ukończenia studiów" i "nie ukończenia studiów w terminie".

Propozycja poprawki:

- w art. 26 w ust. 7 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

"Pomoc finansowa podlega zwrotowi w przypadku nieukończenia studiów z przyczyn leżących po stronie weterana poszkodowanego-żołnierza, z wyjątkiem przyczyn nieukończenia studiów, o których mowa w ust. 6.";

9. W art. 29 w ust. 1 ustawa określa, które ze świadczeń wskazanych w ustawie o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin będą przysługiwały weteranowi poszkodowanemu pobierającemu rentę inwalidzką z tytułu urazów lub chorób powstałych w związku z udziałem w działaniach poza granicami państwa. Ustawa przytacza przepis art. 17, który zapewnia, dla osób potrzebujących, uprawnienie do bezpłatnego otrzymania motorowego wózka inwalidzkiego albo pomoc finansową na częściowe pokrycie kosztu zakupu przydzielonego mu samochodu osobowego. Niestety, z dniem 1 lipca 2011 r. przepis art. 17 ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin został uchylony przez art. 126 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej. Propozycja poprawki może polegać na wykreśleniu odwołania do art. 17 lub na dodaniu odpowiedniego przepisu materialnego do uchwalanej ustawy.

Propozycja poprawki:

- w art. 29 w ust. 1 skreśla się wyrazy "art.17,";

10. W art. 31 i 32 określone grupy weteranów uzyskują prawo do uzyskania zapomogi ze względu na ich trudną sytuację materialną. Udzielenie zapomogi jest zależne od wieku albo od stanu zdrowia weterana. Zasadnym wydaje się wprowadzenie poprawki, która rozdzieli te dwie okoliczności jako podstawę uzyskania pomocy.

Propozycja poprawki:

- w art. 231 w ust. 1 w pkt 1 oraz w art. 32 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy "wiek i stan zdrowia" zastępuje się wyrazami "wiek lub stan zdrowia";

11. W przywołanych w poprzedniej uwadze przepisach art. 31 i 32 ustawy, zawarte są upoważnienia do wydania aktów wykonawczych. W upoważnieniach tych na końcu znajdują się stwierdzenia, że rozporządzenia zapewnią uprawnionym możliwość korzystania z zapomogi z innego tytułu. Wyrażenie takie jest niejasne i może sugerować,

że rozporządzenie określać będzie jeszcze inne tytuły uzyskania zapomogi, niż te określone w ustawie.

12. W art. 36 w ust. 6 należy dokonać drobnej zmiany redakcyjnej, zgodnie z terminologią zastosowaną w ust. 5.

Propozycja poprawki:

- w art. 36 w ust. 6 wyraz "wymiaru" zastępuje się wyrazami "podstawy wymiaru";

13. W art. 41, który nowelizuje przepisy ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, zmieniany art. 24 przyznaje prawo do renty rodzinnej razie śmierci albo zaginięcia funkcjonariusza, w okolicznościach wskazanych w poszczególnych przepisach tegoż art. 24.

W pkt 1a lit. a mówi się o policjantach pełniących służbę w wydzielonym kontyngencie policyjnym,

w pkt 1a lit. c - o funkcjonariuszach Straży Granicznej pełniących służbę w wydzielonym kontyngencie Straży Granicznej,

w pkt 1a w lit. d – o funkcjonariuszach BOR,

w pkt 1a w lit. e – o strażakach pełniących służbę w grupie ratowniczej.

We wszystkich tych przypadkach ustawa odsyła do tych samych przepisów, do których odnoszą się definicje zawarte w art. 4 pkt 4, 5, 6 i 8 uchwalonej ustawy. Jedynie przepisy dotyczące funkcjonariuszy ABW, AW, SKW i SWW przywołują inne przepisy, jako te wskazujące okoliczności i działania, przy których wykonywaniu funkcjonariusz mógł stracić życie wykonując czynności wywiadowcze poza granicami państwa. Można zaobserwować brak przepisów dotyczących zmarłego lub zaginionego funkcjonariusza ABW i SKW, co oznacza, że ich rodziny nie będą objęte prawem do renty określonej w art. 24 zmienianej ustawy.

Propozycje poprawek:

- w art. 41:

a) w pkt 1 po lit. a dodaje się lit. ... w brzmieniu:

"...) czasie pełnienia służby wywiadowczej poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej w strefie działań wojennych, jeżeli funkcjonariusz wykonywał czynności operacyjno-rozpoznawcze, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 lub art. 22 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa

Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676, z późn. zm.) w art. 25 pkt 1 lub w art. 26 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. Nr 104, poz. 709), lub kierował wykonywaniem takich czynności,"

b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

"1a) pkt 1c otrzymuje brzmienie:

"1c) w razie śmierci funkcjonariusza Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub Służby Wywiadu Wojskowego po zwolnieniu ze służby, jeżeli śmierć nastąpiła wskutek wypadku albo choroby powstałej w czasie wykonywania zadań służbowych, o których mowa w art. 25 pkt 1 lub w art. 26 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego, lub kierowania wykonywaniem takich czynności, renta rodzinna przysługuje małżonkowi bez względu na wiek i stan zdrowia."";

14. W art. 42, w dodawanym art. 9a, ustawa zawiera odwołanie do odpowiedniego stosowania przepisów ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych. Nieprawidłowo zapisano kolejność przepisów, stąd propozycja poprawki.

Propozycja poprawki

- w art. 42 , w art. 9a wyrazy "przepisy art. 73 ust. 2 pkt 3, art. 84 ust. 1a, 1aa i 1ab, art. 99 ust. 2 i 3 oraz art. 74 ust. 2 pkt 7" zastępuje się wyrazami "przepisy art. 73 ust. 2 pkt 3, art. 74 ust. 2 pkt 7, art. 84 ust. 1a, 1aa i 1ab oraz art. 99 ust. 2 i 3".

Beata Mandylis

Główny legislator